

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010797
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010797.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovanej Ing. F. X., nar. X. V. XXXX v M., trvale bytom W. B. XXX, okr. Galanta, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 16. marca 2022, č. k. OT/179/2021-70, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. júna 2022, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste s spôsobe jeho výkonu.

II/ Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaná Ing. F. X., rod. X., nar. X. V. XXXX v M., trvale bytom W. B. XXX, okr. Galanta

odsudzuje

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona a § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanej ukladá úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 a § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá úhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 5 (päť) rokov.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa uznal obžalovanú vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„dňa 15. júla 2021 v čase okolo 23:30 hod. v meste B. po ulici D. M., pod vplyvom alkoholu viedla ako vodič osobné motorové vozidlo značky MERCEDES-BENZ evidenčného čísla GA142FL, kde bola hliadkou Obvodného oddelenia PZ Sereď kontrolovaná a podrobená dychovej skúške s tým, že elektronickým meračom AlcoQuant 6020 plus jej bola nameraná hodnota 1,18 mg/l alkoholu v dychu (v prepočte 2,46 promile), napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu

Okresného riaditeľstva PZ Galanta č. ORPZ-GA-ODI2-2020/003285-P zo dňa 18.06.2020, právoplatným dňa 04.08.2020 jej bol okrem iného uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 (dvanásť) mesiacov.“

2. Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanej podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam uložil úhrnný peňažný trest vo výške 2.000 (dvetisíc) eur. Okresný súd podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon úhrnného peňažného trestu bol úmyselne zmarený uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Okresný súd tiež obžalovanej podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 6 (šesť) rokov.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý jej obžaloba kladie za vinu, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal a vykonal dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste. Okresný súd odôvodnil uloženie úhrnného peňažného trestu tým, že obžalovaná oba trestné činy spáchala v súbehu a tieto sú právne kvalifikované ako prečin, pričom vzhľadom na povahu spáchaných prečinov a možnosť nápravy obžalovanej trest odňatia slobody nepovažoval za nevyhnutné uložiť. Okresný súd ďalej uviedol, že zohľadnil, že obžalovaná má v registri trestov 1 záznam a v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov 2 záznamy a poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní sa zúčastnil ako verejnosť aj zamestnávateľ obžalovanej, čo okresný súd vyhodnotil ako faktor, ktorý zlepšuje nápravu obžalovanej. Okresný súd uviedol, že ustanovenie § 56 ods. 1 Trestného zákona určuje pri peňažnom treste dolnú hranicu 160 eur a hornú hranicu 331.930 eur a poukázal na judikát R 32/2009-III zverejnený v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 04/2009 (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 8. apríla 2009, sp. zn. 23To/1/2009) ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/44/2018 zo dňa 21. novembra 2018 a obžalovanej uložil peňažný trest vo výške 2.000 (dvetisíc) eur, nakoľko s prihliadnutím na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, osobu páchatel'a a jeho pohnútku, považoval tento trest za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej. Okresný súd ďalej zdôraznil, že to bola samotná obžalovaná, ktorá uviedla v odpore proti trestnému rozkazu, že navrhuje uloženie peňažného trestu. Pre prípad, že by výkon úhrnného peňažného trestu bol úmyselne zmarený, okresný súd ustanovil obžalovanej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov, ktorý považoval za dostatočný.

4. K trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel okresný súd uviedol, že obžalovaná spáchala trestné činy v súvislosti s vedením motorového vozidla, a preto jej podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil aj úhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 6 (šesť) rokov a doplnil, že takto určený trest zákazu činnosti vyradí obžalovanú z vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke, čím bude zabezpečená ochrana spoločnosti, pričom zároveň bude pôsobiť na obžalovanú výchovne.

5. Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa obžalovaná vzdala práva podať odvolanie a prokurátor si lehotu na podanie odvolania ponechal. Prokurátor následne odvolanie podal v neprospech obžalovanej proti výroku o treste a toto odôvodnil osobitným podaním, v ktorom uviedol, že okresným súdom uložený peňažný trest bol uložený mimo zákonom stanovenej a v prejednávanej príhode zvýšenej trestnej sadzby. Prokurátor poukázal na prevahu priťažujúcich okolností, v dôsledku ktorých je potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, pričom dolná hranica peňažného trestu sa takto zvýši zo 160 eur na 110.750 eur. Pokiaľ teda okresný súd obžalovanej uložil peňažný trest vo výmere 2.000 eur, uložil ho mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby. Vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 8. apríla 2009, sp. zn. 23To/1/2009 prokurátor uviedol, že toto bolo prekonané aplikačnou praxou ako aj rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 24. marca 2021, sp. zn. 1Tdo/18/2020. Prokurátor považuje okresným súdom uložený trest za nezákonný, a preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a obžalovanej podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil primeraný a zákonný trest, ktorým sa podľa neho v danom prípade javí najmä podmienený trest odňatia slobody spolu s uložením trestu zákazu činnosti.

6. Obžalovaná sa k odvolaniu prokurátora do predloženia veci krajskému súdu nevyjadrila.

7. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

8. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

9. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

10. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

11. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

12. Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku/ preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

13. Z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že obžaloba na skutkovom a právnom základe uvedenom v napadnutom rozsudku bola okresnému súdu doručená dňa 17. júla 2021 postupom podľa § 204 ods. 1 Trestného poriadku, pričom o obžalobe sudkyňa pre prípravné konanie rozhodla dňa 18. júla 2021 trestným rozkazom tak, že obžalovanú uznala vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a obžalovanej uložila podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovanú podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradila do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predmetným trestným rozkazom bol obžalovanej tiež podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

14. Obžalovaná si po doručení trestného rozkazu ponechala lehotu na podanie odporu, ktorý následne podala dňa 26. júla 2021 a v ktorom uviedla, že si svoju chybu uvedomuje a ľutuje, že má doma chorých rodičov, o ktorých sa musí starať a žiada o peňažný trest a aj navýšenie podmienečného trestu.

15. Pokiaľ ide o vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, z lustrácie v agende dopravná - správnych činností ako aj z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaná dňa 25. októbra

2016 viedla motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a vodičské oprávnenie jej bolo zadržané a bol jej v správnom konaní uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 12 (dvanásť) mesiacov. Z predmetnej lustrácie ako aj z rozhodnutia o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Galante z 18. júna 2020, sp. zn. ORPZ-GA-ODI2-2020/003285-P, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4. augusta 2020 ďalej vyplýva, že obžalovanej bol za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky, ktorý spáchala dňa 12. apríla 2020 v správnom konaní uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý obžalovaná vykonávala od 4. augusta 2020 do 4. augusta 2021.

16. Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplýva, že jej bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 22. októbra 2019, sp. zn. 1T/132/2019, právoplatným dňa 7. februára 2020 uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 30 (tridsať) mesiacov, z čoho potom vyplýva, že prejednávaný skutok obžalovaná spáchala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

17. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

18. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

19. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

20. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

21. Po preštudovaní pripojeného spisu okresného súdu krajský súd konštatuje, že okresný súd sa dôsledne neriadil zásadami na ukladanie trestov páchatelom trestných činov. Okresný súd správne ustálil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keď obžalovaná sa k spáchaniu skutku priznala a zároveň vyhlásila, že svoje konanie ľutuje. Správne okresný súd ustálil aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože obžalovaná spáchala viac trestných činov ako aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaná už bola za trestný čin odsúdená, a to trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 22. októbra 2019, sp. zn. 1T/132/2019, právoplatným dňa 7. februára 2020.

22. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v prípade obžalovanej vzhľadom na povahu spáchaných prečinov a možnosť jej nápravy trest odňatia slobody nepovažoval za nevyhnutné uložiť, potom ide o nesprávnu úvahu.

23. Ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona síce nevyklučuje, aby bol páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorý páchatel spácha v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, uložený alternatívny trest. Vo všeobecnosti však možno konštatovať, že pôjde skôr o výnimočné situácie, kedy by sa zohľadňujúc kritériá pre ukládanie trestov javilo za účelom dosiahnutia individuálnej ako aj generálnej prevencie správne alternatívny trest uložiť. Krajský súd je však toho názoru, že to nie je prípad obžalovanej. Krajský súd predovšetkým poukazuje na to, že obžalovaná spáchala trestné činy v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, v oboch prípadoch ide o úmyselné trestné činy a tieto spáchala dva. Pokiaľ ide o vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, obžalovanej prirážaže skutočnosť, že to nie je jej prvý prípad vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Obžalovaná nielen viedla osobné motorové vozidlo v čase, keď jej schopnosť vozidlo viesť bola ovplyvnená alkoholom, ale navyše aj v čase, kedy jej vedenie motorových vozidiel bolo zakázané v správnom konaní, čím spáchala prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Obžalovaná tak svojim konaním preukázala zvýšenú mieru ľahostajnosti k zákonnému obmedzeniu viesť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a to aj tým, že ho viedla v čase, kedy tak robiť nemohla. Z uvedených skutočností potom krajský súd zastáva názor, že ukládanie alternatívneho trestu obvinenej vôbec nebolo namieste a ako trestom spôsobilým naplniť účel trestu sa tak javí výlučne trest odňatia slobody, ktorého výkon vzhľadom na zákonné obmedzenie uvedené v § 49 ods. 2 Trestného zákona nie je možné podmieniene odložiť.

24. Pokiaľ ide o návrh obžalovanej, aby krajský súd na okolnosti jej nápravy vypočul svedka Martina Suchánka, ktorý má byť zamestnávateľom obžalovanej, tento návrh na doplnenie dokazovania krajský súd odmietol s poukazom na skutočnosť, výsluch menovaného svedka by objektívne nemohol viesť k iným záverom krajského súdu, než aké sú uvedené v bode 23. Samotná skutočnosť, že obžalovaná aktuálne v čase rozhodovania krajského súdu vedie riadny život, dodržiava právny poriadok a prípadne si riadne plní aj svoje pracovné povinnosti môže síce nasvedčovať na zmenu jej postoja k spoločenským hodnotám po spáchaní prejednávanych trestných činov, avšak táto sa podľa názoru krajského súdu prejavila v podobe vyhlásenia obžalovanej o jej vine, čo krajský súd aj zohľadnil pri ukladaní trestu odňatia slobody, ako je to uvedené v bode 25.

25. Vzhľadom na prevahu prirážajúcich okolností sa tak dolná hranica trestnej sadzby prísnejšieho trestného činu, ktorým je prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia zvýšila z 0 na osem mesiacov, teda krajský súd obžalovanej ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od 8 (osem) do 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania trestných činov, ktoré jej obžaloba kladie za vinu, krajský súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, na výkon ktorého obžalovaná v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

26. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu, tento krajský súd obžalovanej ukladal v upravenej trestnej sadzbe od 4 (štyroch) do 10 (desiatich) rokov. Zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu majú na zreteli rovnováhu medzi individuálnou a generálnou prevenciou tento trestu krajský súd obžalovanej uložil úhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 5 (päť) rokov.

27. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.